

længlidning i gang. Resultatet bliver stigende arbejdsløshed.

Problemet er, at man ikke gennem en tvangsopsparing kan give virksomhederne større tiltro til, at det er fornuftigt at investere. Det offentliges forsøg på at øge opsparingen medfører ikke automatisk flere investeringer. Kun i den situation, hvor virksomhedernes fremtidsudsigter forbedres og afsætningen stiger, vil både opsparing og investering stige. Denne omstændighed er der taget hensyn til i det radikale forslag til lønmodtagernes medejendomsret. Lønmodtagernes opsparing vil vokse i takt med virksomhedens overskud, og overskuddet er samtidig over en årrække det bedste mål for virksomhedens fremtidsudsigter. Forbindelsen mellem opsparing og investering er dermed knyttet direkte gennem indkomstdannelsen. Dette er den bedste garanti for, at en øget opsparing samtidig fremmer beskæftigelsen. En garanti, som en hel

eller delvis statslig dirigering af opsparingen aldrig kan give.

Det er imidlertid vigtigt at gøre sig klart, at forslaget betydning for opsparing og kapitaldannelse ikke kan vurderes ud fra de øjeblikkelige forhold. Når virksomhedsoverskuddene i dag ofte er små, er det et resultat af de kriseagtige forhold, som præger store dele af dansk erhvervsliv. Et væsentligt formål med det radikale forslag til lønmodtagernes medejendomsret er netop at ændre denne situation. I takt med udviklingen af et interessefællesskab mellem ansatte og ejere og en øget samfundsmæssig stabilitet vil virksomhedernes drift forbedres. På længere sigt vil overskuddene og dermed opsparing og lønmodtagerkapital derfor vokse.

Det bemærkes, at forslaget er en genfremsættelse af et i folketingsåret 1977-78 fremsat beslutningsforslag, se Folketingstidende 1977-78, forhandlingerne sp. 9678 og tillæg A sp. 4869.